



PMM

JUVENT PLEEGZORG MAGAZINE

Nr. 13 • maart • 2014

Nieuws en tips

De wereld van: **Bryan**

Pleegouderraad Juvent zoekt nieuwe leden

En nog veel **meer...**

JUVENT

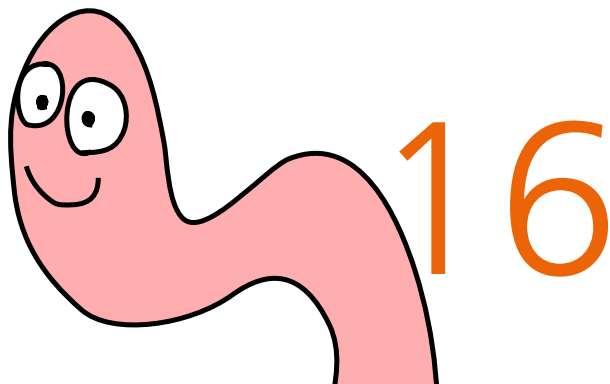
JEUGD & OPVOEDHULP
ZEELAND

Vanwege de transitie van de jeugdzorg naar de gemeenten in 2015 ben ik als manager mij volop aan het verdiepen in 'gemeenteland'. Zo kom ik op partijbijeenkomsten over de zorg, bij commissievergaderingen en spreek ik met gemeenteraadsleden, beleidsambtenaren en wethouders. Een interessante en nieuwe wereld voor mij en voor Juvent heel belangrijk om hierin thuis te raken. Wie denkt waarover mee en hoe komt men tot beslissingen? Straks weer verkiezingen. Wie staat er goed voor? Wie krijgt straks jeugdzorg in de portefeuille?

In deze PM staat een artikel over onze Pleegouderraad. Ook hier gaat het om meedenken en beslissen, over invloed uitoefenen en je achterban vertegenwoordigen. Als er zich nieuwe kandidaten aandienen, komen ook hiervoor verkiezingen. Democratie op Juventniveau dus.

Wij vinden het belangrijk dat pleegouders meebeslissen over zaken die hen aangaan. Heeft u een mening over pleegzorgzaken? Neem eens contact op met de Pleegouderraad!

Andrea Klap
Manager Ambulant & Pleegzorg



P 4.5 Vanuit Juvent

- Ladiesnight voor pleegmoeders
- Wervingscampagne van start
- Attentie, attentie!

P 6.7 Interview

- René Visser, voorzitter POR Juvent

P 12.13 Achtergrond

- Therapeutenteam Juvent

Colofon

PM verschijnt vier keer per jaar en wordt gratis toegezonden aan (aspirant) pleeggezinnen, begeleiders en andere betrokkenen bij pleegzorg van Juvent, Jeugd & Opvoedhulp Zeeland.

Redactie Andrea Klap, Lia Koolen, Jeroen Rempt, Gieke Schuwer, Mirjam de Smet, Daphne Verhagen en Gerdien Maljaars.

E-mail: pm@juvent.nl

Concept en uitvoering www.studioRAVEN.nl

Fotografie De geportretteerde personen in deze uitgave hebben geen relatie met het onderwerp, tenzij expliciet vermeld.

Tips Heeft u tips of vragen naar aanleiding van PM? Heeft u onderwerpen die u graag aan bod ziet komen? Laat het ons weten: mail naar pm@juvent.nl

Inhoud



P 10.11

Sfeer proeven bij...

- "Het leven draait natuurlijk niet alleen om ijsjes!"

P 14.15

In het nieuws

- Autisme, hoe werkt dat nou?
- Driekwart ouders heeft geregeld opvoedvragen
- Rapportages met fouten

Juvent

Bezoekadres
Park Veldzicht 43
4336 DW Middelburg
info@juvent.nl

Postadres
Postbus 140
4330 AC Middelburg
Tel: 0118 63 55 10

Crisisteam: 06-22 93 88 89
www.juvent.nl

Jamila
belt met



Wat drijft pleegouders? Wat is hun verhaal? Er is maar een manier om er achter te komen: Er naar vragen! Deze keer belt pleegzorgstagiaire Jamila met Pleegouders Peter en Elma Borcheld

Pleegouders Peter en Elma Borcheld zijn geen vreemde van Juvent. Ze runnen een gezinshuis voor Juvent waar vier kinderen wonen die doorgestroomd zijn vanuit een behandelgroep. Twee eigen zoons van 23 en 21 jaar, twee pleegkinderen die 18+ zijn en een pleegdochter van 14 maken het gezin van de familie Borcheld compleet. Peter en Elma hebben vroeger welzijnswerk gedaan en zijn hierdoor bekend met de afdeling pleegzorg waardoor ze de nood goed kende. Ruim 20 jaar geleden besloten ze mee te doen aan de STAP training. Elma: "We hebben toen besloten om nog geen pleegouders te worden. Onze relatie was nog jong en ons leven was nog niet stabiel genoeg. Zeven jaar later werden wij gevraagd om achterwacht te worden voor een gezinshuis. Door verschillende omstandigheden ging dit helaas niet door. We waren teleurgesteld, omdat we merkten dat wij er nu wel aan toe waren. We besloten nogmaals mee te doen aan de STAP training en toen wisten we het! We wilde een langdurig perspectief biedend pleeggezin worden."

Het starten van een gezinshuis zetten een aantal zaken op zijn kop. Elma: "Een pleegmoeder die opeens elke dag thuis is, vormen van concurrentie met de gezinshuiskinderen, meer leeftijdsgenoten en het belangrijkste; meer lotgenoten waarin de pleegdochters zichzelf konden herkennen. Dat zijn denk ik de grootste effecten geweest op onze pleegdochters toen Peter en ik 5,5 jaar geleden het gezinshuis zijn gestart. Het mooiste wat wij kunnen bieden is een thuis. Iedere dag dat ze bij ons zijn, zijn ze veilig en hangen ze niet rond op straat. Deze gedachte helpt mij, samen met het bekijken van oude foto's waar de band met de kinderen en de geschiedenis die zij hebben opgebouwd zichtbaar wordt. Dat stelt mij in staat om het vol te houden op de moeilijke dagen. Wanneer een pleegkind veilig kan opgroeien en waar mogelijk je een band kunt opbouwen, je ontwikkelingen blijft zien en er voor kan zorgen dat een kind beter kan opgroeien dan voorheen, dan is volgens mij een plaatsing succesvol. Pleegouderschap is prachtig. Het vraagt ruimte in je hart en opvoeding. Durf open en reëel te zijn en blijf met je beide benen op de grond staan. Pleegouderschap haalt het mooiste, maar ook het lelijkste in je naar boven. Vier die kleine succesjes!"

Mieke bedankt!

Binnenkort gaat Mieke van Ettinger stoppen als één van onze vaste screeners/trainers van aspirant pleegouders. Ruim 8 jaar heeft Mieke de voorbereiding en screening van nieuwe pleegouders met veel plezier gecombineerd met het pleegouderschap en haar werk elders. Mieke merkt dat het pleegouderschap in de loop der jaren steeds meer tijd is gaan vragen en in combinatie met twee banen heeft zij na lang wikken en wegen besloten om haar werkzaamheden voor Juvent af te bouwen. Wij vinden het ontzettend jammer dat Mieke dit besluit heeft genomen maar begrijpen dit zeer zeker. Als trainer draagt Mieke de kernwaarden stabiliteit en veiligheid uit in het contact met collega's en aspirant gezinnen. Een hele generatie pleegouders is door haar voorbereid op het pleegouderschap en zal dit zeker herkennen. We bedanken Mieke voor haar jarenlange inzet voor Juvent en pleegzorg!



Lia en Gieke bedankt!

Niet lang na het bericht van Jolanda volgden ook de afmeldingen van Lia en Gieke bij de PM-redactie. Uitgeschreven voor PM? Dat niet, maar tijd kan en moet soms ergens anders aan worden besteed. Voor Gieke bestaat dat vooral uit ander werk voor Juvent. Lia vindt het na al die jaren voor de PM gewoon wel welletjes en richt zich op andere uitdagingen. Aan beiden zijn we veel dank verschuldigd...

ATTENTIE, ATTENTIE

Handig met een camera? Schrijver in de dop? Dan zijn we op zoek naar jou! Voor de PM redactie zijn we op zoek naar pleegouders die graag schrijven of goed kunnen fotograferen. Stuur een mail naar pm@juvent.nl

Ook online staat Juvent niet stil. Naast de PM wil Juvent samen met pleegouders kijken of we gezamenlijk een online platform kunnen bouwen waar de pleegouders van Juvent elkaar kunnen ontmoeten en waar nieuws onderling maar ook tussen pleegouders en Juvent soepel kan verlopen. Vind je het leuk om als een van de eerste toegang te krijgen tot deze portal? Meld je dan snel aan voor het testpanel via pm@juvent.nl





Ladiesnight voor Pleegmoeders

Reserveer alvast een van de volgende data in je agenda: 1 april (Middelburg), 8 april (Goes) en 15 april (Terneuzen). Op deze avonden hebben wij samen met lokale ondernemers speciaal voor de pleegmoeders van Juvent een ladiesnight georganiseerd! Geniet samen met je vriendin, moeder of (pleeg)dochter (maximaal 2 introducees, minimale leeftijd 14 jaar) van een modeshow, workshop sierraden maken, leuke accessoires, shop buiten winkeltijd een leuk nieuw setje bij elkaar of ga eens lekker zitten voor een nieuwe coupe of laat je bijpraten over de laatste tips op het gebied van make-up en verzorgingsproducten. **Nieuwsgierig? De officiële uitnodiging voor deze exclusieve avond voor pleegmoeders wordt binnenkort naar jullie verstuurd!**

Wervingscampagne Pleegzorg Juvent van start!

Mariska Luiten (hoofd ClientService): "80 nieuwe aspirant pleeggezinnen eind 2015. Dat is het ambitieuze doel dat Juvent zich heeft gesteld. Met de komende transitie en veranderingen in de zorg voor jeugd zal er meer nadruk op pleegzorg komen te liggen. Er wordt gezocht naar (goedkopere) alternatieven voor de relatief dure residentiële voorzieningen. De vraag naar pleeggezinnen zal daardoor alleen nog maar meer toenemen terwijl de landelijke tendens iets anders laat zien: De stap, mede als gevolg van maatschappelijke ontwikkelingen, die mensen moeten nemen om pleegouder te worden, wordt minder vaak genomen..."

Jeroen Rempt (Communicatieadviseur): "Werven! met een hoofdletter W dus, vet en een uitroepteken. Niet voor niets want Juvent zag haar Zeeuwse pleegzorgbestand in 2012 licht krimpen. Deze trend zet zich verder voort in 2013. Kinderopvang is duur, de crisis duurt voort en de zwaardere problematiek die we bij kinderen zien, helpen daar ook niet bij... Mouwen opstropen en aan de slag dus!"

Wat gaan we doen?

Jeroen: "In de laatste week van januari zijn we gestart met een enorme mailing richting het onderwijs. In een koker hebben we Juvent posters gestopt met de oproep: 'Mag ik een tijdje bij jullie wonen?'. **Mariska:** "Naast deze zending via de post gaan we bij de grote scholen op bezoek om daar contacten te leggen. Dat begint ook met de poster maar denk ook aan de nieuwsbrieven die worden verstuurd naar de ouders waarin wij misschien een oproep mogen plaatsen. Vragen kan natuurlijk altijd!" **Jeroen:** "Naast de



posters hebben we ook magneetplaten voor het wagenpark van Juvent laten maken met de tekst: 'Kijk op www.pleegzorg.nl wat u voor een pleegkind kunt betekenen of bel 0800-0223432'. De platen worden de komende weken verspreid over het wagenpark in onze regio's. Ook zijn er Ansichtkaarten gemaakt die achtergelaten kunnen worden bij bijvoorbeeld een huisarts of op een sportvereniging. Daarnaast zijn we online natuurlijk actief en proberen we de Zeeuwse pers erbij te betrekken." **Mariska:** "Maar ook jullie hulp kunnen we goed gebruiken! Weet jij een goede plek voor een Ansichtkaart of poster? Vraag ze aan, haal ze op bij cliëntservice en deel ze uit! Of heeft er iemand een plekje vrij op zijn auto? Leuke andere ideeën? We horen het graag!" **Meer informatie: clientservice@juvent.nl**

Je stem laten

Pleegouderraad is op zoek naar nieuwe leden

De Pleegouderraad (POR) praat en denkt mee over het pleegzorgbeleid bij Juvent. Het doel is de pleegzorg voor zowel pleegouders als pleegkinderen beter te laten functioneren. Zij adviseren en geven instemming over het beleid en onderdelen daarvan.

We gingen in gesprek met René Visser, voorzitter van de POR.

René: "Ik ben pleegouder sinds 2006. Ik heb drie dochters van zes, acht en dertien jaar, een hele lieve vrouw en op dit moment één pleegdochter van achttien jaar. Ik woon in Axel, waar ik momenteel druk bezig ben met klussen aan ons familiehuis. Een voormalige winkel zijn we aan het ombouwen tot grote woning voor onszelf met ruimte voor vier pleegkinderen. Alles is erop ingericht om tieners op te vangen in ons gezin, eventueel tienermoeders. Het zijn vrij grote kamers, zodat ze echt een eigen plek krijgen. In mijn vrije tijd ga ik graag hardlopen en naast mijn baan als teamcoördinator bij een staalverwerkingsbedrijf, ben ik voorzitter van de POR."



horen?

Bewaking van de balans tussen wat Juvent verwacht van pleegouders en andersom

René: “Ik ben voorzitter geworden, omdat ik de continuïteit van de POR erg belangrijk vind. Zonder een POR kan Juvent zonder inspraak beslissingen nemen over pleeggezinnen en het beleid daar omheen. We kunnen als POR, als belangenbehartigers van alle pleegouders, optreden wanneer iets praktisch niet uitvoerbaar of wenselijk is. Het spanningsveld van wat Juvent mag verwachten van pleeggezinnen en andersom wat wij mogen verwachten van Juvent, dat moet bewaakt worden. Het afgelopen jaar hebben we bijvoorbeeld veel energie gestopt in het privacyreglement en hier advies over gegeven. Er stonden een aantal zaken in die niet duidelijk waren. Het advies van de POR is grotendeels overgenomen. Verder hebben we meegewerkt aan KIM, het voorbereidingstraject voor pleegouders. Als daar enkel niet-pleegouders of hulpverleners bij betrokken zijn, dan wordt de beleving van pleegouders voor de aspirant pleegouders onderbelicht. We hebben inspraak gehad in hoe het is opgezet, we hebben daar ook op geschoten. Daar merk je dat Juvent met ons als POR afstemming zoekt. Die samenwerking met Juvent vind ik leuk en waardevol. We worden nu natuurlijk ook betrokken bij de advisering rondom de reorganisatie van Juvent, het herstructureren richting de transitie Jeugdzorg. Er komen soms vragen bij ons naar boven waar eigenlijk nog niemand over heeft nagedacht.”

Het gaat om de stem die je hebt, de inspraak, in het geheel van het pleegzorgbeleid

René: “Er staat een nieuw POR-reglement in de steigers, klaar om te ondertekenen. In het reglement staan handvaten voor nieuwe leden. Het maakt veel kaders duidelijk. Waar is een POR nu voor? Tot waar ben je bevoegd om bepaalde dingen te doen? Wat zijn de rollen van de secretaris, voorzitter of penningmeester? Sinds een jaar hebben we als POR juridisch gezien een formele status. Voorheen was een

instelling vrij om adviezen aan te nemen, maar instemming had een POR eigenlijk niet. Nu zijn er een behoorlijk aantal punten waar je over mag adviseren. Daarnaast is er instemmingrecht gekomen rondom zaken die direkt invloed hebben op pleeggezinnen. Voorheen was het meer vrijblijvend, nu heeft de POR echt een stem, want geen instemming betekent geen verandering in beleid.”

Meer leden betekent meer ideeën, meer input

René: “We komen met de POR één keer in de zes weken bij elkaar. We vergaderen dan van 20:00 tot 22:00 uur. Het ligt er aan hoe je het invulling geeft, maar als je in de POR zit ben je er per maand minimaal acht uur mee bezig. Als je in contact wil komen met je achterban, gaat er meer tijd in zitten. Je hoort en ziet niet alle pleegouders, maar dat is de uitdaging van een medezeggenschapsorgaan. Verder zit de tijd in het vergaderen, het voorbereiden hierop, je inlezen en eventueel deelnemen aan werkgroepen. Een POR heeft minimaal vijf en maximaal negen leden nodig, maar we hebben er nu vier. Als we voldoende leden hebben, zijn er ook meer mogelijkheden om die achterban te raadplegen, deel te nemen aan werkgroepen en taken te verdelen. De medezeggenschap van POR-leden wordt zo enorm verbreed. Je communiceert met het management van Juvent, je kunt dus echt op beleidsniveau meedenken. Het gaat er niet zo zeer om dat je lid bent van de POR, maar het gaat erom dat je ziet dat er dingen veranderen en beter worden. Het gaat om het zoeken naar beleid wat voor alle pleegouders wenselijk is, waar ook Juvent en alle pleegkinderen beter van worden.”

Meepraten? Word lid van de POR!

De Pleegouderraad (POR) van Juvent is op zoek naar enthousiaste pleegouders die betrokken (willen) zijn bij het beleid van de organisatie. De officiële vacature zal binnenkort aan alle pleegouders van Juvent worden verstuurd. Meer informatie over het werk van de POR? Stuur een e-mail naar: pleegouderraad@juvent.nl



Een nieuw bed, een nieuwe klok, nieuwe huisdieren, nieuwe grote mensen en nieuwe kinderen om mee in een huis te wonen. Er verandert veel in de wereld van een pleegkind. In deze rubriek laten pleegkinderen ons hun wereld zien met foto's die zij zelf hebben gemaakt. Wil je ook met je foto's in PM? Stuur dan een e-mail naar pm@juvent.nl

Kijk deze keer mee in de wereld van Bryan. Hij is 17 jaar oud en woont in een pleeggezin in Middelburg.



De wereld van

Bryan

Ik ben 17 jaar en zit op Scalda.

Ik woon ruim 11 jaar in Middelburg bij mijn pleegouders, Harry en Lia. Ik zit al heel lang op dansschool Dazzle.

Op mijn kamer dans ik ook elke dag om te ontspannen. Tegenwoordig ben ik graag op mijn kamer, daar luister ik naar muziek en maak ontwerpen met Sketch Up of ik maak huiswerk. Mijn ouders wonen niet bij elkaar, maar ik kan ze allebei zelfstandig bezoeken, mijn moeder met de fiets, mijn vader met de trein.

Vroeger kwam mijn broertje regelmatig logeren, nu zie ik hem als ik naar mijn vader ga.

Als huisdier hebben we een aantal jaren mijn hondje van vroeger gehad, maar in 2010 ging die dood. Nu heb ik een goudhamster.

Ik ben dol op pretparken, elk jaar bezoek ik er een.

Vooraf de Efteling is favoriet. Musicals vind ik ook geweldig!

Vorig jaar had ik extra geld (geslaagd!) en heb ik er drie kunnen zien. Ik onderneem graag iets met vriend(inn)en.

Naar een pretpark, of iets drinken bij de Hema of bij iemand thuis. Soms gaan we uit of zwemmen. Shoppen ben ik ook altijd voor te vinden. Ik ken best veel mensen; van dansen, toneel, school.



Sfeer proeven bij

Mark en Marijke

“Het leven draait natuurlijk niet alleen om ijsjes!”



De motorkap van de auto voor hun huis is waarschijnlijk nog heet. Pleegmoeder Marijke (47 jaar) heeft gewerkt vandaag. Volgens haar opgesomde planning eerder deze week kan ze nog niet lang thuis zijn. Door de telefoon klonk ze energiek. Een interview na een overvolle werkdag was dan ook geen enkel probleem. Het grint knerpt onder mijn schoenen. Ik loop halverwege hun oprit op et voila! De deur zwaait al open: “Hallo! Kon je het toch vinden? Ik was vergeten te zeggen dat je door de garagedeur naar binnen moest!” Marijke staat samen met rottweiler Diesel in de deuropening.

Een heerlijke etenslucht komt me tegemoet als ik binnen kom. Pleegvader Mark (52 jaar) staat in de keuken te kokkerellen. Pleegdochter Anaïs (10 jaar) zit op de bank met een behaaglijk haardvuur in het vizier. Ze heeft haar pyjamabroek al aan en haar pluizige pantoffels maken het knusse geheel compleet. Marijke biedt me wat te drinken aan. Ondertussen observeert Anaïs grondig om te kijken welk vlees ze in de kuip heeft.

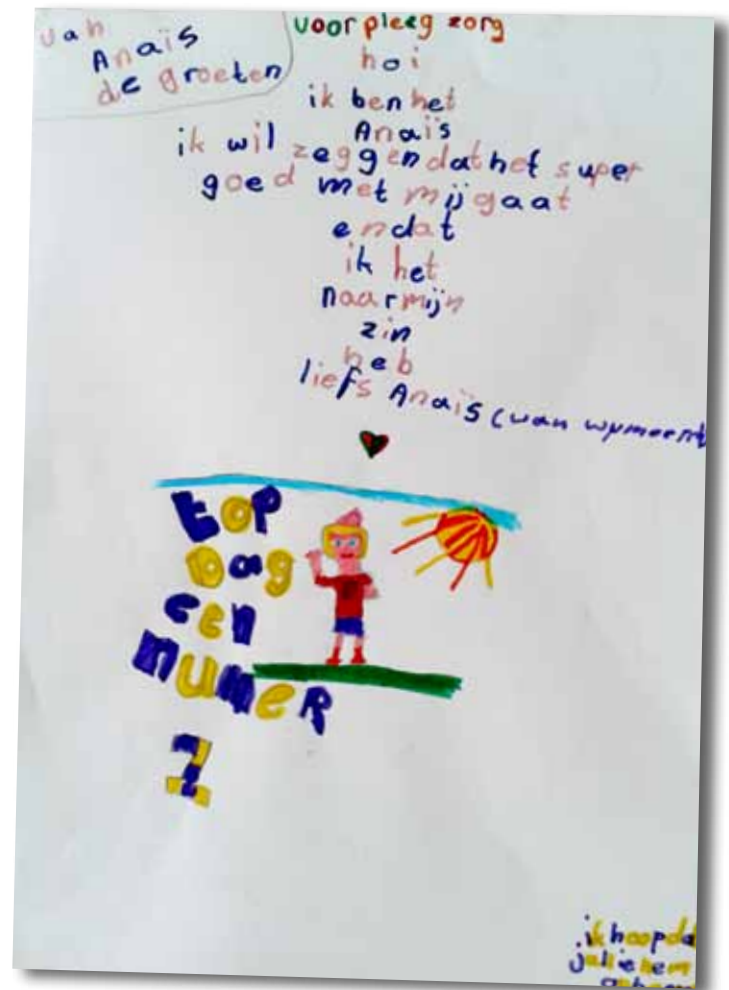


Anaïs verblijft in dit pleeggezin sinds ze 8 weken oud is. Ze is geboren met Palatoschisis (een open gehemelte). Haar biologische moeder Anneke beseftte dat de zorgzwaarte hoog zou zijn als ze fulltime voor Anaïs zou gaan zorgen. Daarnaast gebruikte Anneke medicatie wat haar zou belemmeren bij het uitvoeren van de dagelijkse zorg en opvoeding. Niet lang na de geboorte heeft ze daarom besloten om Anaïs vrijwillig af te staan aan een pleeggezin. Met trots laat Anaïs een fotoalbum zien waarin zowel moeder Marijke als moeder Anneke naast haar ziekenhuisbedje zitten.

Alles getuigt van één belang: 'het moet goed zijn voor Anaïs, zij staat in het middelpunt!' Marijke vertelt dat het contact tussen haar en Anneke altijd erg goed is geweest. Van beide kanten zijn ze eerlijk en open. Een opmerking van Anaïs als "Ja, maar dat mag ik bij mama Marijke wel hoor!" wordt geverifieerd met een belletje of appje en zonodig als onterecht van tafel geveegd. Hierdoor lukt het om een rechte lijn te trekken qua regels tussen beide gezinnen. Verjaardagen worden zowel in het biologische gezin, als in het pleeggezin gevierd. Nog niet zo lang geleden gingen ze elk jaar samen naar de basisschool om de traktatie te brengen voor Anaïs. Dat leverde soms wel vreemde blikken op, geeft Marijke lachend toe. Op moederdag maakt Anaïs altijd twee cadeautjes, eentje voor Marijke en eentje voor Anneke. Als mooi voorbeeld van respect voor elkaar worden herinneringen opgehaald aan het afzwemmen van Anaïs voor haar A-diploma. Iedereen was uitgenodigd om te komen kijken naar dit bijzondere evenement voor Anaïs. Op de tribune zaten ze in een rijtje naast elkaar; vader J.P., moeder Anneke en daarnaast moeder Marijke. Vader Mark was er ook, hij liep evenveel baantjes heen en weer met de zwemmende Anaïs. Hij wilde alles vastleggen met een videocamera zoals hij ook had gedaan bij zijn andere kinderen Hannemijne en Bjorn. Moeder Anneke sloeg het tafereel gade en merkte op: "Wat is het toch prachtig om zo'n trotse papa achter z'n dochter aan te zien lopen!"

Vorig jaar gaf moeder Anneke het in andere woorden weer. Familie van Loon heeft een heftige tijd doorgemaakt nadat hun zoon en broer Bjorn door een auto-ongeluk om het leven is gekomen. Marijke had gevraagd of Anneke als mentale ondersteuning in de buurt van Anaïs wilde zitten tijdens de crematieplechtigheid. Na afloop schreef Anneke via Facebook: "Ik ben trots dat mijn dochter binnen zo'n liefdevol gezin mag opgroeien!"

Het grootste compliment komt van Anaïs zelf. Ze heeft een tekening gemaakt voor pleegzorg met daarop de tekst: "Hoi, ik ben het, Anaïs. Ik wil zeggen dat het goed met mij gaat en dat ik het naar mijn zin heb! Liefs, Anaïs" Met schroom vraagt ze erbij of ik de tekening ergens op willen hangen bij Juvent.



Het eten laat zich goed smaken. Mark glimt van het compliment wat ik hem hierover geef. Hij kijkt ondeugend naar Marijke waarop ze zegt: "Ja, nu zou ik het nog gedaan hebben!" Anaïs lacht ook terwijl ze Mark een por geeft in z'n zij. De kookkunsten van Mark vallen misschien niet altijd in de smaak? Mark belooft in ieder geval dat hij dit compliment nog een keer in z'n voordeel gaat herhalen. Het typeert zijn houding. Hij daagt de dames graag uit. Vooral Anaïs is het doelwit, maar ze kan er hartelijk om lachen. Ze is gevat en weerbaar in haar opmerkingen die ze Mark terug geeft. Mark en Anaïs hebben vaker een onderonsje. Zo zijn ze laatst samen om 6 uur in de ochtend vertrokken voor een dagje Disney. Ook de Efteling heeft er al aan moeten geloven. En de rode draad in hun verhalen zijn toch wel de ijsjes die ze samen veelvuldig eten. Vandaag staat er ook een ijsje als nagerecht op het menu. Mark oppert dat hij er best wel twee lust. Waarop Anaïs direct antwoordt: "Nou pap, het leven draait natuurlijk niet alleen om ijsjes hè?!"

Hebben jullie een bijzonder pleeggezin? Lijkt het jullie leuk om dit te vertellen aan andere PM-lezers? Stuur dan een mailtje naar: pm@juvent.nl.

Therapeutenteam Juvent

Het therapeutenteam van Juvent, opgericht in 2012, biedt kortdurende therapeutische hulp. Ze richten zich op het opheffen van stagnaties die de lopende behandeling soms belemmeren. Gekozen wordt voor het inzetten van therapieën gericht op problematiek die veel voorkomt bij cliënten van Juvent en bewezen effectief zijn in kortdurende trajecten.

Elke therapeut (het team telt zes behandelaars) heeft zijn eigen manier van werken, legt zijn eigen accenten, maar wat ze bindt is de drive om kinderen, jongeren en hun gezinnen die zijn vastgelopen te ondersteunen om hun levensweg te (her)vinden. Jorina Lukasse en Iris Deuss geven in deze editie van PM inzage in hun werk voor het therapeutenteam.



Jorina Lukasse

“Als therapeut ga je een therapeutische relatie aan met je cliënt. Er is bekend dat een groot deel van het succes van een behandeling te maken heeft met de kwaliteit van deze relatie. En

een relatie aangaan met een kind wat vaak zo tekort gekomen is of zo gekwetst is binnen intieme relaties is best een hele opgave, zowel voor de cliënt als voor de therapeut. Soms is dit het belangrijkste deel van wat zich afspeelt binnen de therapie: hoe dicht bij mag de ander komen, hoe kan ik dat verdragen, wat zijn grenzen hierin, hoe geef ik deze grenzen aan. Daarnaast moet er natuurlijk ook wat meer concreet ‘gewerkt worden’. Leg maar eens uit wat je therapie inhoudt als je geen concreet materiaal kunt laten zien en geen bewezen methode uit de kast hebt gepakt.

Dus ja, daar werk ik ook mee, maar ik volg meestal niet een vastgelegd programma, omdat mijn ervaring is dat de realiteit weerbarstiger is. Ik kies elementen uit methodieken die ik ken en voeg die in de behandeling als dat passend is. Ik put uit verschillende bronnen en ervaringen. Ik maak bijvoorbeeld gebruik van technieken uit de cognitieve therapie. Zo had ik een tijd geleden een gesprek met een jongen die

heel onzeker is over zijn uiterlijk en de overtuiging had dat iedereen naar hem keek toen hij op het strand zat. Eerst hebben we achterhaald welke overtuigingen hij over zichzelf heeft (ik ben lelijk, ik ben dom, anderen zijn niet te vertrouwen) en welke gevoelens dit bij hem oproept (onzekerheid, angst, verdriet). Het gevolg van deze gedachten (kernovertuigingen over jezelf, de ander en de wereld) en gevoelens was dat hij met een lange broek en shirt op het strand zat en niet durfde te gaan zwemmen. Samen hebben we deze gedachtes uitgedaagd en aan het eind van het gesprek een oefening bedacht (angst overwin je niet door vermijden maar door het toch te gaan doen). Het gesprek daarna was op een warme dag in de zomervakantie, hij kwam zowaar in een korte broek naar het gesprek, dat was een hele overwinning. Ik kan dit hele tijdschrift volschrijven met mijn ervaringen over vrolijke, verdrietige, ongemakkelijke, hoopvolle momenten in de behandelkamer. In gedachten en gevoel draag ik de jongeren waar ik mee werk een tijdje met me mee. Uiteraard moet er de gepaste afstand zijn in de therapeutische relatie. Ik ben geen vriendin, geen moeder, maar een therapeut. Maar regelmatig mag ik even heel dicht bij komen en gebeuren er prachtige, ontroerende dingen die maken dat ik dit werk doe en wil blijven doen.”

Aanmelden voor het Therapeutenteam?

Om met de behandeling te kunnen starten is toestemming nodig van degene die het gezag heeft of van de jongere zelf als deze 16 jaar of ouder is. Als deze toestemming binnen is,

“Relatiegesprekken voor ouders? Dat past toch niet bij de doelstelling van Juvent? Ik hoor deze opmerking nog regelmatig. Toch heb ik al meer dan twee jaar relatiegesprekken met echtparen (ouders of pleegouders van kinderen, jongeren die begeleid of behandeld worden binnen Juvent). En met goed resultaat. Het verbaast mij telkens weer hoe mensen in een kort traject – ik bied 5 tot 7 gesprekken aan – hun partnerrelatie de aandacht kunnen geven die nodig is om als ouders sterk te blijven staan. Zeker als zij een (pleeg) kind of jongere hebben die om wat voor reden dan ook extra aandacht nodig heeft. Dat geeft druk op de relatie tussen (pleeg)ouders en dan vind ik het heel moedig als zij de stap zetten deze relatiegesprekken aan te gaan. Hun kwetsbaarheid als partners is een andere dan die van hen als ouders. In eerste instantie betekent dat dat zij het gesprek aangaan met mij – ik spreek het echtpaar altijd samen – om vervolgens de overstap te maken naar het in gesprek gaan met elkaar. Ik start met het maken van een genogram, omdat daarin vaak al thema’s en intergenerationele patronen zichtbaar worden, soms ontstaan na gebeurtenissen die een belangrijke impact hebben op de manier waarop elk van hen relaties aangaan. Dit altijd met respect voor wat er in de familie is gebeurd en hoe men uit liefde soms keuzes heeft gemaakt die de groei en ontwikkeling van andere familieleden of relaties hebben belemmerd. Maar ook de positieve invloed van relaties in de familie op beide partners komt aan bod. Vervolgens ga ik met het echtpaar op zoek naar patronen tussen hen, vaak ontstaan vanuit hun persoonlijke hechtingsbehoefte. Deze patronen worden besproken aan de hand van hele concrete dagelijkse situaties, zoals de ruzie om wie het meeste in het huishouden doet, onenigheid over de aanpak van een lastige puber of het gebrek aan intimiteit. In het gesprek hierover ontstaat vaak meer begrip voor elkaar, ook omdat er meer ruimte komt voor gevoelens van pijn, verdriet en angst en voor de behoeften en wensen die daaraan ten grondslag liggen, zoals meer waardering, acceptatie en genegenheid. Ik besteed veel aandacht aan krachten en mogelijkheden van mensen en vraag altijd wat er al iets

Iris Deuss



beter gaat, benadruk positieve uitzonderingen (zoals patronen) en gebruik humor om verbindingen te leggen. Om concreet met elkaar in gesprek te gaan geef ik korte handzame oefeningen, die het echtpaar direct kan toepassen in hun dagelijkse omgang met elkaar. Na vijf tot zeven gesprekken geven de echtparen vaak terug dat zij weer zelfstandig verder kunnen, een manier hebben gevonden om anders met elkaar in gesprek te gaan zonder verwijten en soms hebben zij de liefde voor elkaar herontdekt en maken zij meer tijd voor elkaar als partners.

Naast relatiegesprekken bied ik ook, in eenzelfde kort traject van 5 tot 7 gesprekken, ter ondersteuning van ambulante of pleegzorgbegeleiding, gezinsgesprekken en individuele (systeemgerichte) gesprekken aan. Zo kunnen (pleeg)gezinnen die door een gebeurtenis of langzaam oplopende stress uit evenwicht zijn geraakt in een aantal gesprekken weer invalshoeken vinden om een weg uit het moeras te vinden. En een (pleeg)ouder of een kind of jongere die zelf of voor wie een ambulante of pleegzorgbegeleider denkt dat het helpt systeemgericht te kijken naar zijn of haar problemen kan in enkele gesprekken meer zicht krijgen op hoe mogelijke oplossingen van deze problemen liggen in de relaties met de mensen die om hen geven. En dat geeft altijd meer aanknopingspunten. Zo gaf een moeder kortgeleden aan dat zij de systeemgesprekken graag wilde benutten om te leren hoe zij haar ex-man kon ‘loslaten’ en een manier te vinden om, terwijl haar kinderen bij hem wonen, haar moederrol vorm te geven. Heel bijzonder om mensen op deze manier korte tijd te mogen begeleiden op hun levenspad en hen te helpen geloven in hun eigen kracht om dit avontuur te doorstaan. Misschien leer ik van hen wel net zo veel als zij van onze gesprekken.”

kan een intakegesprek gepland worden waarin kennis wordt gemaakt met elkaar, de werkwijze wordt uitgelegd en de doelen voor het therapietraject worden besproken. Daarna kan de behandeling starten. **Meer informatie?**
Stuur een mail naar therapeutenteam@juvent.nl

Rapportages met fouten

De rapportages van bureau jeugdzorg, het AMK en de Raad voor de Kinderbescherming bevatten te vaak fouten. Dat stelt Kinderombudsman Marc Dullaert in een rapport dat hij op 10 december aanbood aan de Tweede Kamer. De organisaties doen over het algemeen goed werk, zegt Dullaert, maar toch komen er fouten voor in hun onderzoeksproces en rapportages. Incidenten worden bijvoorbeeld eenzijdig geïdentificeerd, feiten en meningen zijn vermengd, bronvermeldingen zijn onzorgvuldig, conclusies zijn niet helder geformuleerd en informatie is niet altijd geaccordeerd door informanten. Vooral bureau jeugdzorg krijgt kritiek. Als oorzaken noemt Dullaert werken onder tijdsdruk, onvoldoende reflectie en onvoldoende vaardigheden om te werken met ouders met complexe problemen. *Bron: ANP; Kinderombudsman*



Driekwart ouders heeft geregeld **opvoedvragen**

Gemiddeld driekwart van de ouders met thuiswonende kinderen heeft regelmatig vragen over opvoeden, opgroeien of de gezondheid van de kinderen. Dat blijkt uit het Opvoed- en Opgroei-onderzoek onder ruim twaalfhonderd ouders en opvoeders door opiniepeiler Maurice de Hond. De Hond onderzocht in opdracht van Stichting Opvoeden.nl in welke fase ouders en opvoeders behoefte hebben aan welke informatie. De informatiebehoefte van ouders en opvoeders is het grootst tijdens de babyfase. Daarna zakt de informatiebehoefte en die neemt weer toe als de kinderen in de puberteit komen. Jonge ouders met één kind en een parttime baan zijn het meest zelfverzekerd over de opvoeding; alleenstaande, oudere ouders met meer kinderen het minst. Negen op de tien ouders zeggen geen sociale media te gebruiken om opvoedvraagstukken op te lossen. Daarbij valt op dat ouders boven de 35 jaar sociale media minder vaak afwijzen dan jongere ouders. *Bron: Stichting Opvoeden.nl*

Naast specifieke pleegzorgproblematiek komen de pleegzorgbegeleiders van Juvent natuurlijk ook in aanraking met doodnormale opvoed- en opgroevragen. Veel situaties voorzien zij van een antwoord vanuit hun opgebouwde expertise. Regelmatig verwijzen de pleegzorgbegeleiders naar de opvoed- en opgroeiwebsite van Juvent: [Nelly.nl](https://www.nelly.nl). Op deze website heeft Juvent veelkomende vragen van opvoeders overzichtelijk gerubriceerd en bestaat de mogelijkheid om te chatten met de opvoeddeskundigen van Juvent.

Autisme, hoe werkt dat nou?



Kinderen met een autismespectrumstoornis (ASS) worden in dezelfde mate door de emoties van anderen geraakt als kinderen die zich normaal ontwikkelen, maar zij begrijpen de oorzaak van die emoties minder goed. Dat blijkt uit onderzoek van Lucinda Pouw, die op 14 januari promoveerde aan de Universiteit Leiden.

Doordat een kind met een autismespectrumstoornis de oorzaak van emoties minder goed begrijpt, kan het zich minder goed verplaatsen in een ander. Daardoor reageert het kind niet altijd passend in sociale situaties. Dat kan gevoelens van frustratie veroorzaken, wat weer kan leiden tot agressie.

Ongeschikte speelomgeving voorspelt gedragsproblemen

Kinderen die in hun eerste levensmaanden thuis een speel- en leeromgeving hebben die niet goed aansluit op hun leeftijd, lopen als peuter meer risico op emotionele en gedragsproblemen. Dat blijkt uit onderzoek van psycholoog Jolien Rijlaarsdam, die op 22 januari promoveerde aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

Rijlaarsdam onderzocht de relatie tussen de sociaal-economische positie van ouders en emotionele en gedragsproblemen van jonge kinderen. Een minder optimale speel- of leeromgeving heeft daarbij veel invloed, ontdekte ze, net als depressieve symptomen en een harde opvoedingstijl van moeder.

Rijlaarsdam gebruikte gegevens van duizenden gezinnen uit de langlopende studie Generation R. Bij baby's van circa 3 maanden werd thuis geobserveerd of zij een eigen plekje hadden, zoals een box of een deken, en of er knuffels, rammelaars of ander speelgoed op grijpafstand lagen. Toen de kinderen 18 maanden en 3 jaar oud waren, vulden de ouders vragenlijsten in over hun kinderen.

Bron: Erasmus MC

Jeugdbescherming nu en na 2015: minder ondertoezichtstellingen door nieuwe aanpak

Dinsdag 28 januari was de landelijke conferentie Vliegwielpromerenten over de Jeugdbescherming nu en na 2015. Met deze projecten beoogt het ministerie van Veiligheid & Justitie de doorlooptijden van de OTS-maatregel te verkorten. Zowel de innovatie binnen de Jeugdbescherming als de samenwerking met (keten)partners wordt gestimuleerd. Zeker is dat de Vliegwielpromerenten als aanjager hebben gefungeerd voor het verbeteren van de kwaliteit van het werk van gezinsvoogden en in meerdere projecten heeft geleid tot een verbreding van de jeugdbescherming. Bemoediging in het gezin kan zowel in vrijwillig als gedwongen kader op gang komen. Inzet en doorontwikkeling van de Deltamethode, verrijkt met Signs of Safety en een focus op het inschakelen van het eigen netwerk, heeft het aantal uithuisplaatsingen drastisch doen afnemen.

Bureau Jeugdzorg Agglomeratie Amsterdam (BJAA) presenteerde cijfers die een daling lieten zien van 29% van het aantal ondertoezichtstellingen en 40% van het aantal uithuisplaatsingen. De eerste resultaten van Bureau Jeugdzorg Zeeland wijzen in dezelfde richting. De gemeentes waren ook ruim vertegenwoordigd op de conferentie. De nadere kennismaking met de jeugdbescherming was voor hen zeker nuttig en kan ook behulpzaam zijn bij het maken van afspraken op regionaal niveau. Bron: Jeugdzorg Nederland

Column

"Mam! Kom eens kijken!" "Wat is er lieverd?", antwoord ik terwijl m'n blik gevestigd blijft op een stapel papieren. "Kom snel! We zijn Rozemarie kwijt!" "Huh? Rozemarie?" Mijn nieuwsgierigheid is gewekt. Ik ken namelijk geen Rozemarie en ben nu wel heel benieuwd wat er wordt bedoeld. Jack staat ondertussen druk te gebaren dat ik naar hem toe moet komen. Hij staat buiten naast de tuintafel met twee gezonde rode wangen. Zijn snottebel maakt het Hollandse plaatje af. Ik loop naar hem toe en zie een stukje boomschors liggen met wat grond erop. "Wat is er lieverd?" vraag ik nog een keer. "Wie is Rozemarie?" "Een wor-rum, Rozemarie is een wor-rum!", zegt hij driftig met een bezorgde rimpel boven zijn neus. Mikaela komt ook aangerend. "Ja, we zijn Rozemarie kwijt" bevestigt ze heftig knik-kend. "Ze is kwijt! Vannacht sliep ze in de schuur, maar we kunnen haar niet meer vinden!" Ik doe maar even mee in hun bezorgdheid. Ondertussen hoop ik wel dat mevrouw wor-rum niet in de schuur slaapt tussen een paar schone tuinkussens. Na wat research blijkt het stukje boomschors dienst te doen als bedje voor Rozemarie. De grond zorgt voor een zacht matrasje, maar Rozemarie had er een deken-tje van gemaakt. We hebben het bedje gekeerd en Rozemarie is gelukkig weer terecht! Ze wordt naar 'huis' gebracht in de tuin van de buurman. Nagenie-tend over de kinderlijke verantwoordelijkheid voor mevrouw wor-rum, buig ik mezelf weer over de stapel papieren. Zo goed en zo kwaad als het gaat heb ik de brei gerangschikt. Nathalia en Mikaela missen een cruciaal Braziliaans document waar de ongeduldige Nederlandse papiervreters op zitten te wachten. Tja, er zit niets anders op! Ik voel me genoodzaakt om wederom een beroep te doen op

Gerdien Maljaars is opgegroeid op het Zeeuwse platteland.

Is getrouwd geweest en moeder van Jack (2) en pleegmoeder van zijn Braziliaanse halfzussen Nathalia (7) en Mikaela (5). Gerdien runt een huishouden, werkt tussendoor in de psychiatrie, staat met beide benen in het leven, maakt van alles mee en gunt ons een kijkje in haar drukke, bijzondere en gezellige leven.



m'n Braziliaanse advocate. We hebben afgesproken dat ze de belangen van Nathalia en Mikaela in deze zou behartigen tegen een van tevoren afgesproken bedrag. Als westerling heb ik zachtjesaan genoeg gezien van Brazilië om te weten dat een uurtarief een groot risico is. De Braziliaanse klok tikt anders dan de Nederlandse. Nu de zaak dusdanige vorderingen heeft gemaakt blijkt dat het afgesproken bedrag een schijntje is geworden tegenover de grote stapel werk. We hebben regelmatig contact en elke keer blijkt dat de zaak nog steeds haar aandacht heeft. Ze is een temperamentvolle vrouw die doet wat ze belooft! Ze gaat door met haar werk terwijl ze beseft dat het afgesproken bedrag een schamele vergoeding is geworden. Ondanks deze wetenschap in mijn achterhoofd wil ik toch nog een beroep op haar doen. De telefoon gaat over en wordt opgepakt. Een bescheiden vrouwenstem noemt haar naam. In mezelf moet ik altijd een beetje lachen om haar accent. Voorzichtig kondig ik mijn vraag aan. Ook mijn schroom geef ik eerlijk toe. Ze erkent dat deze zaak financieel geen klapper voor haar is. Direct erachteraan zegt ze resoluut: "Maar in deze zaak gaat het niet om de financiën mevrouw Gerdien. Er zijn kinderen in het spel die geen recht van spreken hebben dus moeten wij als volwassenen onze verantwoordelijkheid nemen! Jij hebt je verantwoordelijkheden en zo voel ik ook de mijne! Ik ga aan de slag en ik kom zo spoedig mogelijk bij je terug." Zo, die zit! De zin is in mijn hoofd blijven hangen. En terwijl ik hem nog eens laat passeren, zie ik de kinderen druk een huis graven voor Rozemarie. De buurman staat er glimlachend bij. Ik beseft hoeveel tijd en energie er wordt gependeed aan pleegkinderen. Er is een onzichtbare drive die ervoor zorgt dat kosten nog moeiten worden gespaard om te investeren in hun toekomst. Gelukkig want er is vaak een sterke tegenhanger van verdriet aanwezig. Verdriet wat vaak niet eens te compenseren is gezien de heftigheid ervan. Ik bewonder alle mensen die zich inzetten voor het welzijn van pleegkinderen. En niet te vergeten: hun wor-rum-men...

